

По Сатурна иде планета *Уранъ* и тя толкова е надалечъ отъ слънце-то, що-то едва за 84 години може да ся завърти около него веднажъ. Негова-та година иде 84 пѣти по-голѣма отъ нашенскъ-тѣ. Вы отъ само-себе ся същате, че Господь, кой-то всичко е нагласилъ мѣдро и съвършено, не е оставилъ и тѣхъ планетъ безъ мѣсячины: около Урана засега ся знае, че има 6 мѣсячины.

Слѣдъ Урана звѣздобройци-ти намиратъ другъ еднѣ, коѣ-то наричатъ *Непшунъ*; нежъ сѣ открили прѣди 24 години. За тѣхъ планетъ мыслятъ да е най-крайня-та, и тя наистина е толкова надалечъ отъ слънце-то, що-то едва за 160 години обыкаля веднажъ около него.

Ние вече рядомъ прѣглядахмы всички планеты, кои-то ся вртятъ около слънце-то; нѣ кога смыслимъ, че като наше-то слънце има безбройны слънца (защо-то, както казахмы, всяка свѣтла неподвижна звѣзда е като едно слънце), па тыя слънца ся намиратъ безкрайно на далечъ едно отъ друго, то нѣма да го прѣкалимъ, ако кажемъ че и около тыя слънца ще да има да обыкалятъ планеты, както обыкалятъ и около наше-то слънце. По небе-то има свѣтлы звѣзды — слънца — колко-то пѣсѣкъ по море-то; смыслѣте ся сега, колко е великъ и всемогъщъ Господь Богъ, кой-то така мѣдро гы е създалъ и устроилъ, и колко маленка трошица е наша-та земя наспротивъ цѣлый свѣтъ! А пакъ за чловѣка що да кажемъ, кога-то той не е нито колко-то едно зрѣнце пѣсѣкъ наспротивъ цѣлый Божій свѣтъ?

Сега дай да поприкажемъ и за слънце-то.

Както казахмы, слънце-то е срѣда и огнище на